

tredie Behandling, og med disse faa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget saavel til den højtaerede Ministers som til det høje Tings Velvillie.

Nørhave: Ved anden Behandling udtalte jeg Forventning om, at der til 3die Behandling skulde blive stillet Ændringsforslag om at lade Skagens Havn gaa ud. Det er imidlertid ikke sket, begrundet paa, at der i mit Parti ikke var et tilstrækkeligt Antal til at støtte dette Forslag, og der er jo heller ikke fra anden Side stillet Forslag om noget saadant, saa der skal altsaa nu ved 3die Behandling stemmes enten for eller imod Lovforslaget, som det er, med alle 3 Foranstaltninger, baade Havnen ved Skagen, Molerne paa Vestkysten og Høfderne ved Thyborøn. Naar jeg nu stemmer for Forslaget, er det begrundet i, at jeg sætter saa stor Pris paa disse Moler paa Vestkysten, at jeg vil tage de to andre for mig meget uappetitlige Forslag med. Der har, navnlig ved 2den Behandling, været talt om det meget og store, der skulde gøres for Vestkystfiskerne, og Molerne ere netop en Foranstaltning, der kommer dem til gode, og jeg haaber, at disse Moler ikke alene skulle støtte Fiskerne i deres Erhverv og bringe dem mere Udbytte, men ogsaa beskytte dem mod den Fare, der stadig truer dem. Der har været talt om, at Høfderne ved Thyborøn Kanal ogsaa vare indrettede for at beskytte Fiskerne og fremme Fiskeriet. Det er en fuldstændig Misforstaaelse efter min Opfattelse. Der har været talt om, at man skulde gøre noget andet stort: hvis vi ikke vedtog denne Bevilling, saa skulde der bygges Havne for Fiskerne, hvor tillige Damperen „Vestkysten“ kunde have Station. Det er en aldeles misforstaaende og forfejlet Tankegang. Der er nu i 30 Aar ingen Høfder bygget paa den nordre Tange, og „Vestkysten“ har i de senere Aar kunnet ligge der, og hvis vi ikke havde vedtaget Bevillingen til Høfderne, kunde „Vestkysten“ lige saa godt have vedblevet at ligge i Thyborøn Kanal. Den har været holdt aaben dels ved Sandpumper og dels ved det naturlige Løb, og den kunde sikkert vedblivende bevares lige saa betryggende som Station for „Vestkysten“ som hidtil, selv om vi ikke vare gaaede til at bevilge disse 1,445,000 Kr. Naar jeg har talt imod baade Bevillingen til Høfderne og Bevillingen til Skagenshavnen, er det ingenlunde, fordi jeg ikke under disse Valgkredse eller de to ærede Medlemmer for Hjørring Amts 1ste Valgkreds

(H. Madsen) og for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) at faa disse Foranstaltninger, paa ingen mulig Maade, men fordi jeg har fundet det uforsvarligt at ødsle paa denne Maade med Statskassens Midler, navnlig til Høfderne. Jeg tror nemlig, som jeg har udtalt, at disse Foranstaltninger ingen Nytte gøre, og at navnlig Høfderne maaske kunne komme til at gøre Skade. Jeg tror sikkert, at hvis vi havde ladet Naturen deroppe passe sig selv, havde vi staaet lige saa godt i det, ja bedre paa mange Omraader. Formaålet med Høfderne er, siger man, at beskytte Vestkysten, men om Tangerne, som bestaa af lutter Sand, flytte sig 100 Alen ind efter eller ud efter, spiller jo ingen Rolle, de skulle, efter min Opfattelse, nok blive der, enten vi beskytte dem eller ikke. Naar Vesterhavet er i Oprør, kan det skylle over Tangerne og til Tider lægge noget Sand til, og til andre Tider tage noget fra, men den Beskyttelse, som ydes ved Høfder, tror jeg, som sagt, har mindre Betydning. Det er udelukkende af den Grund, jeg har arbejdet og talt mod Høfderne.

Med Hensyn til Bevillingen til Skagenshavnen forholder det sig paa samme Maade. Det er, som jeg nævnedes før, ikke fordi jeg misunder Kredsen eller Rigsdagsmanden en saadan Havn, men naar der er Tale om, at der skal gøres noget for Vestkystfiskerne, mener jeg, at det er forfejlet at begynde ved Skagen. Som jeg nævnedes forleden Dag, have Skagboerne en naturlig Mole i Grenen, og der er ikke den Fare forbunden med at fiske fra Skagen som fra Vestkysten. Endelig have de en Havn ikke langt fra sig. Hvis der paa Vestkysten kun var 4—5 Mil mellem Havnene, vilde Vestkystfiskerne være evigglade. Naar der tales og i mange Aar har været talt saa meget om at gøre noget for Vestkystfiskerne, og Rigsdagen og Regeringen afskrækkes ved de Millioner, som der har været talt om, at der skulde bruges til Havne paa Vestkysten, maa jeg dog sige, at jeg synes, at vi kunde spare de henvendte 2 Mill. Kr. til Skagenshavnen, hvis Anlæg efter de her i Salen fremkomne Udtalelser synes meget lidt begrundet. Vi vedtage her en landfast Havn, men vi have henstillet til Ministeren, om det ikke mulig kunde blive en Øhavn. Med andre Ord, vi vide ikke, hvad det bliver for en Havn. Ogsaa af den Grund synes jeg, at Sagen burde udgaa endnu en Tid, indtil det var blevet undersøgt, og indtil vi bleve klare over, hvad vi stemme for. Men naar disse henvendte 2 Millioner, som skulle gaa til